

Streszczenie

W niniejszej pracy przedstawiono wyniki badań nad elektroencefalograficzną (EEG) aktywnością spoczynkową w zaburzeniach świadomości. Pierwsza część pracy zawiera opis metod neuroobrazowania stosowanych w diagnostyce pacjentów po ciężkich urazach mózgu znajdujących się w stanie zaburzeń świadomości. Dyskutowane są paradygmaty pasywne i aktywne, a także wskaźniki związane z cyklem okołodobowym oraz strukturą połączeń w mózgu. Część eksperymentalna zawiera opis danych, w tym całonocnych zapisów polisomnograficznych, pochodzących od pacjentów z kliniki “Budzik”, które w ramach niniejszej pracy analizowane były pod kątem potencjalnych zastosowań diagnostycznych w dwóch głównych podejściach — poprzez badanie architektury snu oraz struktury połączeń w spoczynkowym EEG. Wartość diagnostyczną zaproponowanych wskaźników w różnicowaniu pacjentów sklasyfikowanych według oceny behawioralnej jako świadomych, od tych nie przejawiających oznak świadomości, zbadano przy pomocy technik uczenia maszynowego.